

Sygn. akt V ACz 460/16

POSTANOWIENIE

Dnia 17 maja 2016r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach V Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący	SSA Olga Gornowicz-Owczarek
Sędziowie:	SA Zofia Kołaczyk SA Wiesława Namirska (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 17 maja 2016r. w Katowicach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) Spółki Akcyjnej w T.
przeciwko A. M.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanej

na postanowienie Sądu Okręgowego w Gliwicach

z dnia 31 sierpnia 2015r., sygn. akt X GNc 283/15

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSA Wiesława Namirska	SSA Olga Gornowicz-Owczarek	SSA Zofia Kołaczyk
-----------------------	-----------------------------	--------------------

Sygn. akt V ACz 460/16

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 31 sierpnia 2015 r. Sąd Okręgowy w Gliwicach zasądził od pozwanej A. M. na rzecz powódki (...) Spółki Akcyjnej w T. kwotę 3.793,61 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania zabezpieczającego oraz kwotę 900 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zabezpieczającym.

Uzasadniając powyższe postanowienie wskazał Sąd Okręgowy na treść art. 745 § 1 k.p.c. oraz podkreślił, iż komornik ustala w sposób wiążący koszty wykonania zabezpieczenia, natomiast wysokość pozostałych kosztów ustala sąd i rozstrzyga o wszystkich kosztach w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie, w której udzielono zabezpieczenia, zgodnie z zasadami odpowiedzialności za wynik postępowania wynikającymi z art. 98 i nast. k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c. Wskazał również, iż przez koszty wykonania zabezpieczenia rozumieć należy jedynie koszty należne organowi egzekucyjnemu. Podkreślił także, że w sprawie, w której nakaz zapłaty był orzeczeniem kończącym postępowanie w sprawie, a zabezpieczenie powództwa nastąpiło na podstawie tego nakazu w drodze czynności komornika, o kosztach postępowania zabezpieczającego rozstrzyga sąd na wniosek powoda zgłoszony w ciągu dwóch tygodni od uprawomocnienia się postanowienia komornika, ustalającego wysokość kosztów zabezpieczenia poniesionych przez wierzyciela. Ponieważ wnioskodawczyni złożyła w terminie wniosek o przyznanie kosztów postępowania zabezpieczającego, Sąd Okręgowy uwzględnił ustalone przez Komornika koszty wykonania zabezpieczenia i zasądził je od pozwanej na rzecz powódki, natomiast w zakresie poniesionych przez powódkę kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zabezpieczającym ustalił wysokość tychże kosztów w wysokości 900 zł na podstawie § 6 pkt 6 w związku z § 11 ust.1 pkt 7 i § 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2005 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu i zasądził je od pozwanej na rzecz powódki na podstawie art. 745 k.p.c.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożyła pozwana A. M., która podniosła iż postanowienie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Oświęcimiu z dnia 4 sierpnia 2015 r, wydane w sprawie Km 3326/15 w przedmiocie ustalenia kosztów postępowania zabezpieczającego, na podstawie którego wydano zaskarżone postanowienie, nie jest prawomocne albowiem pozwana wniosła skargę na czynność komornika, która jest przedmiotem postępowania prowadzonego przez Sąd Rejonowy w Opolu pod sygn. I Co 1283/15. Zarzuciła, iż wniesione przez nią cztery skargi na czynności Komornika nie zostały rozpoznane.

Pozwana domagała się uchylenia zaskarżonego postanowienia i oddalenia wniosku powódki.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje :

Zażalenie było nieuzasadnione.

Wbrew zarzutom podniesionym przez pozwaną w zażaleniu, postanowienie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Oświęcimiu T. P., wydane w dniu 4 sierpnia 2015 r. w przedmiocie kosztów postępowania zabezpieczającego prowadzonego pod sygn. Km 3326/15, stało się prawomocne w dniu 3 grudnia 2015 r. Wniesiona przez pozwaną A. M. skarga na czynność komornika, dotycząca postanowienia w przedmiocie ustalenia kosztów postępowania zabezpieczającego prowadzonego w wymienionej sprawie Km 3326/15, została oddalona prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego w Opolu z dnia 6 listopada 2015 r. (vide : pismo Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Oświęcimiu z dnia 4 maja 2016 r. oraz postanowienie Sądu Rejonowego w Opolu z dnia 6 listopada 2015 r. sygn. I Co 1283/15 wraz z informacją z dnia 4 maja 2016 r.).

W następstwie powyższych ustaleń, nieuzasadnionym okazał się zarzut pozwanej, jakoby zaskarżone postanowienie zostało wydane przez Sąd I Instancji na podstawie nieprawomocnego postanowienia organu egzekucyjnego z daty 4 sierpnia 2015 r.

Sąd Apelacyjny podziela w pełni argumentację prawną zawartą w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 5 kwietnia 2013 r., III CZP 12/13 (opubl. m.in. OSNC z 2013 r., zeszyt nr 12, poz.142), zgodnie z którą zasadą jest, że o kosztach postępowania zabezpieczającego rozstrzyga sąd w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie, a o kosztach postępowania zabezpieczającego powstałych później rozstrzyga na wniosek strony sąd, który udzielił zabezpieczenia (art. 745 § 1 k.p.c.). Przyjmuje się, że art. 745 k.p.c. dotyczy wszystkich kosztów, które mogą powstać w postępowaniu zabezpieczającym, a zatem kosztów sądowych, kosztów wykonania zabezpieczenia, kosztów związanych z działaniem pełnomocnika i kosztów związanych z działaniem strony. Koszty te stanowią część składową wszystkich kosztów postępowania, w którym wydano tytuł zabezpieczający. W judykaturze jednolicie przyjmuje

się, że orzekanie o kosztach postępowania zabezpieczającego w przedmiocie wykonania nakazu zapłaty, będącego tytułem zabezpieczenia, następuje na zasadach określonych w art. 770 w związku z art. 743 k.p.c. Nie budzi również wątpliwości, że komornik w sposób wiążący ustala koszty wykonania zabezpieczenia, natomiast wysokość pozostałych kosztów ustala sąd i rozstrzyga o wszystkich kosztach w postanowieniu kończącym postępowanie w sprawie, w której udzielono zabezpieczenia, zgodnie z zasadami odpowiedzialności za wynik postępowania określonymi w art. 98 i nast. w związku z art. 13 § 2 k.p.c. (uchwały Sądu Najwyższego z dnia 28 kwietnia 2005 r., III CZP 22/05, OSNC 2006, nr 3, poz. 47, z dnia 22 września 1995 r., III CZP 117/95, OSNC 1995, nr 12, poz. 179 i z dnia 14 listopada 2012 r., III CZP 70/12, OSNC 2013, nr 4, poz. 46, wyroki Sądu Najwyższego z dnia 26 stycznia 2001 r., II CKN 366/00, "Prawo Bankowe" 2001, nr 4, s. 20 i z dnia 9 maja 2002 r., II CKN 639/00 niepubl., oraz postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 8 listopada 2006 r., III CZP 69/06, OSNC 2007, nr 7-8, poz. 121 i z dnia 15 kwietnia 2011 r., III CZP 13/11, niepubl.). Pod pojęciem "koszty wykonania zabezpieczenia" należy rozumieć wyłącznie koszty należne organowi egzekucyjnemu (opłaty i wydatki). Przemawia za tym przede wszystkim, w odróżnieniu od postępowania egzekucyjnego, pomocniczy charakter postępowania zabezpieczającego i również pomocnicza rola komornika, który jedynie realizuje decyzje zapadłe w postępowaniu zabezpieczającym. Artykuł 770 k.p.c. przyznaje komornikowi uprawnienie do ustalenia kosztów takiego postępowania, którego prowadzenie do niego należy i w którym sprawuje funkcję głównego organu. W postępowaniu zabezpieczającym przepis ten ma jedynie odpowiednie zastosowanie przez art. 743 k.p.c. Ponadto przemawia za tym treść art. 745 § 1 k.p.c., stanowiącego, że o kosztach postępowania zabezpieczającego rozstrzyga sąd, co oznacza wyłączną kompetencję sądu w zakresie ustalenia wysokości kosztów postępowania w kontekście zasady kosztów niezbędnych i celowych oraz w zakresie ustalenia zasad odpowiedzialności za wynik postępowania. Nie może budzić wątpliwości, że sąd jest związany postanowieniem komornika co do wysokości kosztów ustalonych na zasadzie art. 770 k.p.c., a zatem sprzeczne z treścią art. 745 § 1 k.p.c. byłoby przyjęcie, że w postępowaniu zabezpieczającym komornik może ustalić wysokość kosztów innych, niż mu należne, stanowiłoby to bowiem wkroczenie w zakres kompetencji sądu.

Odnosząc przywołaną argumentację do realiów kwestii zabezpieczenia realizowanego przez stronę powodową na podstawie nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 23 czerwca 2015 r, wydanego przez Sąd Okręgowy w Gliwicach, wskazać należy, iż jak wynika z prawomocnego postanowienia z dnia 4 sierpnia 2015 r. wydanego przez Komornika Sądowego przy Sadzie Rejonowym w Oświęcimiu (sygn. Km 3326/15), koszty postępowania zabezpieczającego obejmowały kwotę 3.793 zł 61 gr.

Co do kosztów zastępstwa procesowego strony powodowej, którą w postępowaniu zabezpieczającym reprezentował pełnomocnik w osobie adwokata, wskazać należy, iż uprawnienie do rozstrzygnięcia wniosku wierzyciela w przedmiocie zwrotu wynagrodzenia pełnomocnika reprezentującego stronę w postępowaniu zabezpieczającym przysługuje Sądowi, który udzielił zabezpieczenia, bądź który wydał orzeczenie na podstawie którego zabezpieczenie było realizowane.

O ile zatem słuszność miała załaga, która wniosła zażalenie na postanowienie wymienionego organu egzekucyjnego z dnia 24 lipca 2015 r., wydane w sprawie Km 3326/15 w przedmiocie

kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zabezpieczającym, o tyle fakt uchylecia przedmiotowego postanowienia przez Sąd Rejonowy w Opolu w dniu 18 grudnia 2015 r. (sygn. ICo 1275/15) nie pozwala na wzruszenia zaskarżonego postanowienia.

Brak bowiem postanowienia komornika, ustalającego wysokość kosztów postępowania zabezpieczającego, nie stanowił przeszkody do wydania rozstrzygnięcia w przedmiocie kosztów pełnomocnika w postępowaniu zabezpieczającym przez Sąd meriti, a więc przez Sąd I Instancji (por. także wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 maja 2002 r., II CKN 639/00, LEX nr 55247; zob. też uchwała Sądu Najwyższego z dnia 22 września 1995 r., III CZP 117/95, OSNC 1995, nr 12, poz. 179).

W konsekwencji, trafnie Sąd I Instancji zasądził od pozwanej na rzecz powódki koszty postępowania zabezpieczającego, obejmujące koszty wynikające z prawomocnego postanowienia wydanego przez Komornika

Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Oświęcimiu T. P. w sprawie Km 3326/15 z dnia 4 sierpnia 2015 r. w wysokości 3.793 zł 61 gr oraz koszty zastępstwa procesowego powódki w postępowaniu zabezpieczającym w wysokości 900 zł, ustalone prawidłowo przez Sąd I Instancji na podstawie właściwie zastosowanych przepisów § 6 pkt 6 w związku z § 11 ust.1 pkt 7 i § 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2005 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (DZ.U. z 2013 r. poz.461) z wiązku z art.745 k.p.c.

Mając na uwadze całość naprowadzonych tważeń, Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. oddalił zażalenie pozwanej jako pozbawione uzasadnionych podstaw.

SSA Wiesława Namirska SSA Olga Gornowicz-Owczarek SSA Zofia Kołaczyk